

hold dertil om en Forøgelse af Beløbet, kunde sige, at den Bestemmelse, der var udtalt i denne Skrivelse, tillige udtalte Rigsdagens Mening eller at denne Skrivelse gik over med i Underbilagene. Navnlig gjælder det endnu mere, naar man ikke forlanger et høiere Beløb end det, der staaer i selve Loven, men kun vil have en Bemhndigelse til at foretage en Uregelmæssighed. Naar man begjærer en saadan Bemhndigelse, som Tilfældet er med Anmærkningen under Universitetet, og denne Begjæring ikke er skeet, dengang Loven fremlagdes, saa seer jeg ikke, at der er noget Middel til at faae denne Begjæring bevilget paa anden Maade end ved at optage den som en Anmærkning. Overhovedet er det jo dog ikke saa meget de æsthetiske Hensyn, der ere de afgjørende ved disse Spørgsmaal. Hvad angaaer, at der er bleven staaende endeel Love, som man har paaberaabt sig ved Universitetet, kan jeg ikke forklare Grunden dertil. Om det skulde være en saadan særlig Kjærlighed til Loven af 12te Januar 1858, som just ikke har fundet Paastjønneelse i dette Thing, der har gjort, at man har ønsket den citeret i Finantsloven, skal jeg lade være uafgjort. Det er ikke efter Regjeringens Forslag, at Citaterne af Lovene ere blevne slette.

Hjerring: Jeg skal gjerne indrømme, at af de Anmærkninger, jeg omtalte som Exempler paa sthygge Anmærkninger, ere de to komne til, efterat Finantsloven var fremlagt, hvorimod dette for den tredies Vedkommende kun gjælder om den sidste Part. Den første Part af den fandtes derimod i Udkastet. Hvad angaaer den første Anmærkning under F. a. 2., vil jo den Forklaring af den høitærede Minister, at Bestyrelsen af den var, at han gjorde Afkald paa en vis Sum i de følgende Aar til temporaire Understøttelser, kunne være ganske god, hvis vi vare visse paa, at den høitærede Minister i 4 Aar beholdt sin Portefeuille, hvis Folkethinget ikke forandrede Anskuelse i de 4 Aar, og hvis der ikke i de kommende Aar blev gjort saa store Krav til denne Post, at den ikke kunde undvære det Beløb, hvormed den efter denne Anmærkning skal nedsettes. Men alle disse Forudsætninger ere ikke givne, og jeg kan derfor ikke indrømme, at det blot er et æsthetisk

Hensyn, der skulde tale imod denne Anmærkning. Hvad det angaaer, at det ikke vilde være muligt, naar en Post er fremkommen, efterat Finantslovsforslaget er fremlagt, da at opføre den paa Anmærkningerne, saa kan den naturligvis ikke komme paa de trykte Anmærkninger, men derimod meget godt paa de skrevne Underbilag. Hovedsagen forekommer mig imidlertid at være, at der altid mellem Ministeriet og Rigsdagen maa være et saadant Tillidsforhold, at det ikke ansees for nødvendigt at faae enhver saadan Overenskomst paa Tryk. Det er for mig Hovedsagen. Disse Anmærkninger tyde paa en Mistillid, som jeg ikke synes tager sig godt ud, og som jeg ikke heller troer er fuldt begrundet.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet:

Jeg kan paa ingen Maade erkjende, at der i denne Anmærkning skulde være Noget, der skulde udtrykke Mistillid; den er kommen efter Ministeriets Forslag, og vel kan man have Mistillid til Mange, men at man skulde have Mistillid til sig selv, og vilde have det udtalt, kan dog ikke antages. Jeg hnder nu saadanne Bestemmelser Optagelse i selve Finantsloven; thi selv om man virkelig har den allerbedste Villie til at holde en saadan Overenskomst, kan det dog gjerne være at man glemmer det, og derfor er det godt, at den staaer der. Den ærede Rigsdagsmand vil ikke have, at Bestemmelsen skulde overhovedet gjælde. Hvis den nu blot stod i et Underbilag — og han ønsker jo ikke, at den skulde optages i selve Finantsloven, og der var ogsaa i Folkethinget dem, der ikke ønskede det — vilde han saa ikke faae det stemt ud deraf; kun ved at faae det optaget i Finantsloven kan man faae det stemt ud. Naar Ministeriet havde gjort Begjæring til Rigsdagen om de 2,000 Rd., og der blev givet en Bevilling, som ikke blev optagen i Anmærkningerne, men blot i et Brev, saa var det, der stod i et saadant Underbilag, en Forudsætning for Bevillingen og bindende; men naar den ærede Rigsdagsmand ønskede, at Tilbagebetalingen ikke skulde finde Sted, saa kunde han ikke faae Afstemning derover, han maatte da stille et Endringsforslag til Optagelse i Loven, hvorefter det udtrykkelig